

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Infami calumnia interfectus innocens, summo jure experitur, adesse
cælestem vindictam, calumniam falsò jurantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Sed placet, coronidis loco, subnectere aliud paradigma, quoniam ad hæc tempora peruentum est, vt nulla sufficiant exempla vitij dedocendis. Ordinis Teutonici Magister, diuersos ab officio & dignitate mores amplexus, videri castus, quàm esse malebat. Nomen illi, apud exteros, erat splendidum, sed inclusas eius libidines, qui paulò propiùs accedebant, intuebantur. Quas ipsas tamen vt velo tegetet, amores suos, iuueni mercatori conatus est in matrimonium dare. Iuuenis honestatis amans, quia nolebat coniugem alij communem habere, nuptias excusauit. Timebat enim sibi à nuptiarum conciliatore, à quo sciebat futuram vxorem, eò vsque, inter charas habitam. Repudium hoc, pro exprobratione, interpretatus est Dominus, cui insuper bilem in nasum cociuit, spem se mantelumque nequitiae suæ tegendæ amisisse. Iuuenis igitur, dum biuiram à se amolitur amorisque Principis, odium sibi parat & exitium. Dum enim tacitè quidem, sed vehementer tamen, exæstuat in innocentem, Domini animus, tandem rationem reperit se se vindicandi. Ait eum furem esse. Atq; vt accusatio colorem habeat, furti locum, tempus, modum nominat. Inijciuntur iuueni manus, & quia Principi creditur, etiam laqueus. Nec ignorauit Mercator, causam fictam, in iudicio, explicari, veram occultari; noluit tamen ipse, quod res erat, promere; satis illi fuit, deprecari mortem. Quod fanè, oratione luculenta, fecit. Et docuit innocentia eloquentiam. Vtque nihil ad artem pertinens deesset, etiam lachrymæ accesserunt. Sed obstinauerat Princeps, quem neque oratio flexit, neque fletus emolliuit. Quid faceret iuuenis, hac tam viridi ætate, moriturus? Ad vitæ authorem cõfugit, ac innocentiae defensorem Deum. Iam ducebatur, nec procul à morte aberat, cum repentè Stentorea voce exclamauit: *Iniuriam patior, iniuste sum damnatus. Ad aliud iudicium appello, ad omnipotentis iudicium prouoco: ibi, qui capitalem in me sententiam tulit, post decimam tertiam diem, sententiae suæ reddat rationem.* Hoc iuuenis fuit testamentum, hæc vltima voluntas: immo & verba vltima. Nam mox, collo in restim indito, è sealis deiectus, pependit. Citationem hanc Teutonicus Magister, cum risu, spreuit. At vbi lux tertia decima orbi est reddita, repentino morbo obrutus, in has voces erupit: *O me miserabilem hominem! ecce è vita ei jcior. Hodie mihi causa dicenda est, apud Iudicem omnia scientem.* Hoc vltimum dixit, postea obmutuit: atque vt se sibi vatem fuisse ostenderet,

Ddd 2

deret,

XV.

Kranzius
lib. 13 Vandaliz. c. 2.

deret, illo adhuc ipso die ad diuinum tribunal, ex vita hac est exturbatus. Quod sanè Rigæ, in Liuania, Anno Christi 1407. euenit. Porrò Sirenula illa, quæ repudio furens, innocentis necem non parum promouit, vt & ipsa Numinis iudicia redderet illustriora, ab alio mercatore, de vero furto accusata, iudicio se supplicioque fuga subduxit, fortassè vt iudicium seuerius suppliciumque æternum sustineret.

XVI.

Quàm crebra est ista magnorum Dominorum praxis? quoties tales ab illis nuptæ ac nuptiæ prodeunt? quàm frequenter illos loco mouent, vitæque priuant, & omnibus fortunis exuunt, qui cum claros eos magis, quàm honestos esse nõrint, eorum nequitij & impuritati cooperari noluerunt? Quot hodièque viuerent, & emerent, si teterrimi facinoris ministri, socij, adiutores esse voluissent? Quàm multi omnia diuina humanaque iura, nouo, inaudito, inexpiabili scelere polluunt, nefarioque patriæ se parricidio obstringunt? Quàm doctæ sunt artes, ad eos vexandos, in litem & iudicia trahendos, bonis fortunisque omnibus spoliandos, denique vel carcere, vel mœrore consumendos, qui iniquissimis dominorum sententijs subscribere detrectarunt? An non isti metuere debent, eiusmodi innocentum prouocationes? an nõ meritò formidant pœnas, Deo hominibusque meritas debitasque se persoluturos? architectos constituunt, conditiones ponunt, aureos montes promittunt; absolutis autem & ad fastigium perductis palacijs, mercedis loco, litigant, & magistratui operarios obijciunt, vt non solùm nihil expendere illis pecuniarum teneantur; sed etiam, ob occultum crimen, contra fidem datam, proditum, capite minuantur. An tales ad diuinum tribunal non prouocent? Immo an tales summus rerum arbiter

Iob. 36. 22. non exaudiat? *Ecce Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus. Quis poterit scrutari vias eius? aut quis potest ei dicere? operatus es iniquitatem. Non plectit semper extra ordinem? at satis est, ad metum, plecti meruisse.*